

PBJK (Pochválený bud' Ježíš Kristus), drahý brat v Kristovi,

Úvodom by som napísal o **stretnutí Michala Straku (EGA) u nás doma (vid' foto)**. Jeho stretnutie bolo najmä o vystúpení na koncerte, ktoré bude odvysielané, ak Pán dá, 24.12.2021 ako vždy na RTVS s názvom a pod záštitou Úsmevu ako dar, pre deti z detských domovov. Prečo sa vlastne venujeme sekundárne detičkám z detských domovov? Je to preto, lebo z listov a rozhovorov vnímam, že práve skutočnosti a svedectvá členov za múrmi väznic, môžu zmeniť ich zmýšľanie a cestu k Ježišovi a nemusia sa takto potom dostať do väznice. Raz nám jeden odsúdený počas chvál povedal: „Keby som toto vedel, keď som mal 14 rokov, nesedel by som to toľké roky a môj život mohol byť život a nie večné tresty už v tomto živote.“ No a ak tomu všetkému nám pomôže Michal – Ego, tak som veľmi rád, že to sprostredkujem. Musím však povedať jednu vec. Rozprával som sa s Egom a úplne konkrétne som sa ho spýtal, kedy naposledy rapoval v skladbách, ktoré tvorí a následne spieva. Jeho odpoveď bola, že od Precedens (2017) - jeho sólového albumu, nemá vulgarizmy ani nadávku vo svojich textoch, ktoré spieva a čo sa týka iných, čo s ním spievajú, tak to tlačí na minimum, alebo ich vypípa (ako daliba naposledy). Píšem to preto, lebo ako viete, chodievam s Michalom po väzniciach a nemá to byť na pohoršenie, ale práve naopak, že sa človek môže zmeniť a aj takáto osobnosť. Ego tiež podotkol, že ani v tomto novom albume, ktorý by mal vyjsť pred Vianocami, vo svojich textoch nezahreší ani raz a práve naopak, čo musím osobne potvrdiť, keď mi púšťal jednu pieseň, ktorú už nahral do toho albumu, že ďakuje BOHU za všetko, čo mu dal. Pamätám si tiež jednu situáciu, keď Ego vydával nový album od Kotrafaktu Real Newz a ako som to počúval, tak hovorím

Michalovi

(Egovi), že počujem v tých piesňach aj nadávky. No a jeho manželka mi pekne povedala, že keby tam nie je Michal, tak by tam bolo o 80% viac vulgarizmov a nadávok, ako je tam teraz. Vtedy som to pochopil, že ako Boh Ocko koná. Používa si nás tam, kde sme a takých akí sme. Možno ani ty na svojej ceste nedokážeš úplne eliminovať, aby hovorili Božie meno nadarmo, ale každá snaha s láskou je podstatná, možno i niekedy aj za cenu výsmechu, ale my sa nesmejeme. **1Pt 4,14** prečítal som si to viackrát a uvažoval nad týmto prisľúbením a verím, že je to Pravda.

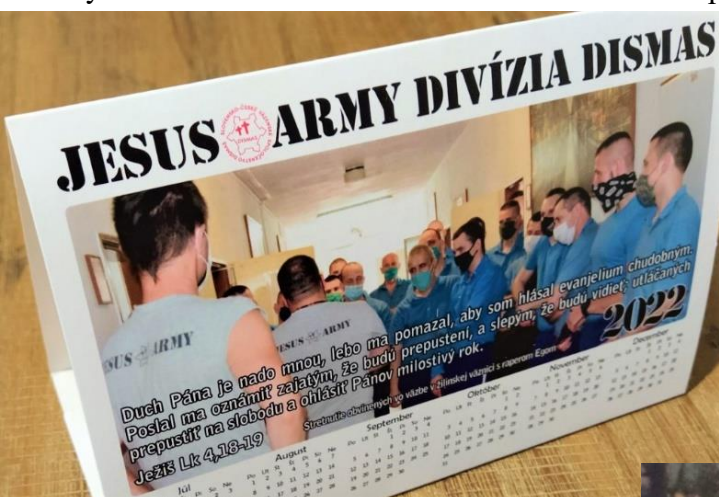

Foto: kalendár spol. DISMAS na rok 2022.

V minulom liste si mal dostať tento kalendár, ak ho nemáš, napíš nám a radi ti ho pošleme.

Dňa 25.11.2021 v prvý deň LOCKDOWNu sa stal zázrak. Bol som navštíviť bratov v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v **Hrnčiarovciach** nad Parnou. Foto: na parkovisku pred väznicou so špeciálnym pedagógom a našim členom Václavom Bazalom.

Chcem sa teraz s tebou podeliť o kúsok z jedného listu. Ale začnem predchádzajúcimi listami, ktoré mi došli práve od pisateľa z východného vyhnanstva. Meno nebudem uvádzať. V každom prípade, nedostávam vždy úsmevné a povzbudzujúce listy, ale niekedy aj veľmi smutné a nebojím sa povedať aj zúfalé riadky našich členov, ktorí už nevedia ako ďalej. Keď takýto list čítam, tak pocit, ktorý oni majú, môžeme prirovnať k tomu, že ste v rohu v miestnosti a všetci na vás neskutočne tlačia, či už ľudia alebo okolnosti, opica a neviete, ako ďalej a keď si už myslíte, že je to dlhodobo nad vaše sily, hľadáte únikovú cestu. Ale kde nájsť v rohu miestnosti dvere na záchranu? Poviem len toľko, že po modlitbách sa zázračne tieto dvere objavajú a vy môžete vyjsť víťazne, v pokoji, že sa Ocko Boh o to postaral. Keby nemáme Ocka, ktorý nám pomáha, tak to môže skončiť aj veľmi tragicky. V tomto zúfalom stave si budeme chcieť siahnuť na život. Preto sa aj členovia vo vyhnanstve obracajú o pomoc v modlitbe, aby sme ako Cirkev spoločne prosili Ježiša o vyriešenie danej situácie. No a práve takéto dva predchádzajúce listy som od člena dostal a keď som

prosil Ducha Svätého, aby nám pomohol v tejto ťažkej situácii. Dali sme to do modlitieb spol. Dismas a pred týždňom mi prišiel dopis (**vid' časť foto prepísaného listu**): „Bud' pochválený brat Michal v mene Ježiš aj celý zbor DISMAS. Ďakujem za list a tiež za to, že si sa za mňa modlil. Neuveríš čo sa mi stalo. Stal sa mi zázrak. Pán ma vyslyšal aj teba. Bol som na prísnom oddelení. Keď som bol v Trenčíne týždeň, mal som také menšie zdravotné problémy. Keď som sa vrátil do Košíc a išiel som na komisiu tak pani pedagogička ma vypočula, že aký mám problém a ťažkosti. Na tom prísnom oddelení to nevydržím, tak ma ona zobrala k sebe na druhý oddiel. Sa zaručila a teraz som na druhom oddelení tiež céčku, ale miernejší a voľnejší a cítim sa tu lepšie. Musím si to vážiť. Nie každý tu má takú šancu, ako som dostal ja vďaka Pánovi a vďaka Tebe. Michal, píšem ti to zo srdca. A ešte jedna ďalšia vec sa stala, že moja matka z ničoho nič mi začala písať a podporovať ma, čo som si myslel, že ja už nemám nikoho ani rodičov, lebo za ten celý čas mi nenapísala a zrazu začali písať. Cítim sa lepšie a mám viac sily a nádej že Bohu na mne záleží a že ma neopustil. Som za tento zásah Ockovi nesmierne vďačný, pričom si musíme tiež všimnúť, aká je veľmi dôležitá úprimná modlitba s otvoreným srdcom. Ďakujem aj tebe za modlitby.

vrátil do Košíc a išiel som na komisiu tak pani pedagogička ma vypočula, že aký mám problém a ťažkosti. Na tom prísnom oddelení to nevydržím, tak ma ona zobrala k sebe na druhý oddiel. Sa zaručila a teraz som na druhom oddelení tiež céčku, ale miernejší a

voľnejší a cítim sa tu lepšie. Musím si to vážiť. Nie každý tu má takú šancu, ako som dostal ja vďaka Pánovi a vďaka Tebe. Michal, píšem ti to zo srdca. A ešte jedna ďalšia vec sa stala, že moja matka z ničoho nič mi začala písať a podporovať ma, čo som si myslel, že ja už nemám nikoho ani rodičov, lebo za ten celý čas mi nenapísala a zrazu začali písať. Cítim sa lepšie a mám viac sily a nádej že Bohu na mne záleží a že ma neopustil. Som za tento zásah Ockovi nesmierne vďačný, pričom si musíme tiež všimnúť, aká je veľmi dôležitá úprimná modlitba s otvoreným srdcom. Ďakujem aj tebe za modlitby.

Foto: časť listu od **Stanislava z Hrnčiaroviec**, v ktorom píše, že už na oddiele sa každý deň stretáva s min. 5 odsúdenými - členmi Dismasu o 20.00 hod. a modlia sa spolu, pričom prichádzajú aj ďalší, ktorí vidia reálne zmeny, vidia, že svietia v tomto zvrhlo pokolení ako svetlo v tme. Ty si to mesto na návrší, ktoré sa nedá ukryť (**Mt 5,14**). Ako skryješ Božiu lásku v sebe, či tá láska a dobrotá, miernosť, zdržanlivosť „neprovokuje“ v dobrom a si svedomím u iných odsúdených? Že nereaguješ, ako si reagoval predtým a oni sa pýtajú, čo to je? **1Pt 4,3-5**. To Boh ich priťahuje a ty buď len jeho nástrojom, ale nie na pohoršenie, ale na večnú spásu, aby si mu bez prekážok mohol zvestovať Ježiša Krista.

Foto: Radoslav z Leopoldova

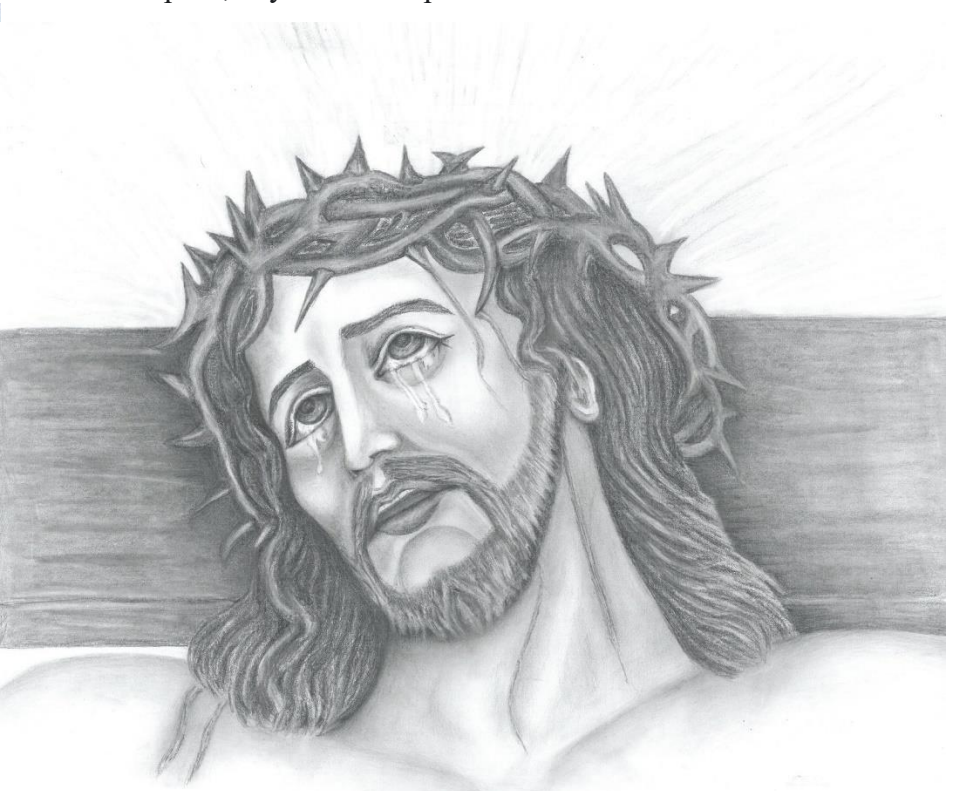

Foto: Samuel Ilava

Príspevok časť listu od Rudolfa L. z ČR: „Napišu vám bratři a sestry svědectví, svědectví o tom, co mi Ježiš poradil, abych skrze společenství Dismas uskutečnil. V detenčním ústavu nechodím do práce, nemám žádné finanční prostředky - mimo toho, co mi občas pošle rodina – a tak nemám ani stovku sociální příspěvek. Když jsem si začal dopisovat s Michalem ze společenství Dismas, moc jsem to neřešil. Já osobně jsem potřeboval katolické společenství, abych se vzdělával ve víře a jednou za měsíc vynaložit jednu známku, to mě přece nevytrhne, to není moc velký problém. Po půl roce mi Bůh řekl / dostal jsem dobrou myšlenku/ abych dal Michalovi návrh, že si chci psát i s ostatními členy Dismasu

a tak jim duchovně pomáhat a povzbuzovat ve víře a oni by zase takto pomáhali mě. Jde o Ježíšovu prosbu: Utvrzujte své bratry. Tuhle myšlenku jsem si vzal osobně a vůbec jsem netušil, že toto dopisování Pán myslí pro celé společenství Dismas, že to má být součástí Dismasu, o tom z Boží vůle rozhodl Michal. A tak jsem vůbec nevěděl, jak to bude realizováno ohledně známek na dopisy, neboť jsem moc dobře věděl, že pokud toto bude zrealizováno, bratrů bude přibývat a s tím náklady v podobě známek, které předvdepodobně mít nebudu. Viděl jsem v tom velký problém a tak jsem se v modlitbě ptal Ježíše, jak to chce skrze mne zrealizovat, když nemám finance na známky, že těm bratrům stejně nebudu moci psát a Ježíš mi dal odpověď s výčitkou: Proč pochybuješ, což jsem nerozmnožil pět chlebů a dvě ryby a najedlo se pět tisíc mužů a což nezbylo ještě pro mé učedníky? A což není v 23 Žalmu, že nebudeš mít nedostatek, pokud bude Hospodin tvůj pastýř? A já ti mnohokrát prokázal, že jsem dobrý Pastýř. A tak jsem tento návrh podal Michalovi z Dismas, že si chci dopisovat i s dalšími členy Dismasu a pokud bude mít někdo zájem, ať dá na mě kontakt a Michal to přijal jako dobrý nápad a dal to pod misii do „NL“ časopisu, aby tato možnost byla pro každého člena Dismasu. A tak byla naplněna Boží vůle. Nelze si přivlastnit něco, co patří Pánu. Po nějaké době se mi ozval Róbert z Leopoldovské věznice na Slovensku, že má zájem si se mnou dopisovat, že dostal od Michala kontakt. Mě to potěšilo a měl jsem z toho radost, ale i obavy, neboť jsem měl poslední dvě nebo tři známky a na Slovensko to stojí 39 Kč. Já jsem v tom viděl opět velký problém. A tak jsem si opět postěžoval Pánu a Ježíš mi pouze odpověděl: Pamatuj na pět chlebů a dvě ryby. A tak jsem Róbertovi odepsal a plně jsem důvěřoval Pánu, že On bude za mne jednat, neboť to je Jeho dílo, jako celé společenství Dismas, tohle je součástí Dismasu, tak to chce Ježíš mít. V zápětí jsem obdržel dopis, kde byli tři známky. No chápete to bratři a sestry? Odepsal jsem tomu dotyčnému a měl jsem stále dvě známky. Neuvěřitelné! Dostal jsem dva dopisy od bratrů z České republiky, pro ně jsem použil tyto dvě známky. Následně jsem obdržel od mého táty dopis, což se stává málokdy, neboť si voláme dvakrát týdně přes ústavní telefon, v dopise bylo šest známek, kdybych prý potřeboval. Můj táta tenkrát nic nevěděl o Dismasu a dopisování s bratřími. Neuvěřitelné! A tak tedy dnes si dopisují s mnoha bratřími z věznic a stále mám ve skříňce mnoho známek, neubývá. Když svůj život plně dáme k dispozici Pánu života, Ježíši a plně se dáme do Božího díla, nebudeme mít nedostatek, nebude ubývat.

Když svůj život plně dáme k dispozici Pánu života, Ježíši Kristu a plně se dáme do Božího díla, nebudeme mít nedostatek, nebude ubývat.
Důvěřujeme Pánu, že se o nás postará, neboť je dobrý Pastýř. A tento Pastýř dal život za své ovce, aby jsme měli život a měli ho v hojnosti. (vid' část foto prepísaného listu)

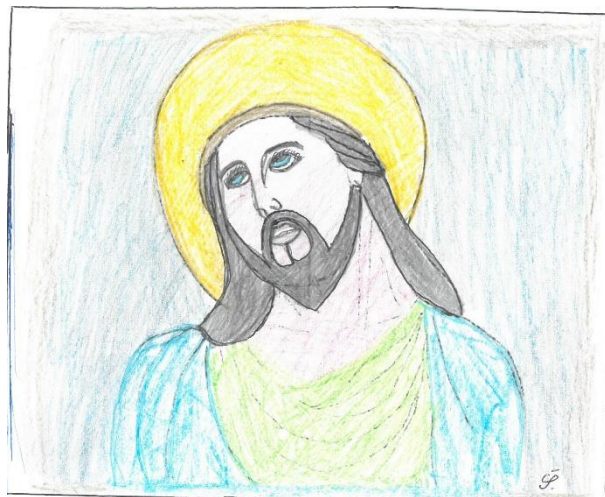
Príspevok Daniel Ilava: „Zdravím Vás, chcel by som sa podeliť o projekte „Väzeň bližšie ľuďom IV. ročník.“ Kreslíme obrázky pre choré a opustené deti. Tento rok zasielam na Onkológiu Košice a Detský Domov „Sečovce“.

Taktiež realizujeme divadlo s názvom divadelnej hry „Mlynár“, príbeh o odpustení medzi synom a otcom. Snažíme prostredníctvom aktivít „KOČ“ nájsť vieru, lásku a ľudskosť. Veľká vďaka patrí zamestnancom ZVJS – Ilava. Veľmi nám pomáhajú a zároveň podporujú. Narodenie každého dieťaťa je veľkou a radostnou udalosťou a narodenie dieťaťa, ktoré prinieslo spásu celému svetu, ľudstvu, o to väčšou a radostnejšou. Keď som milovaný, neviem nemilovať. Keď som požehnaný, musím sa o požehnanie deliť. Keď mi je dopriate, neviem inak, ako dopriať aj druhým. Toto je viera, toto je Ježíš, toto je človek, toto som ja. To je šťastný život veriaceho človeka! Môj určite a to isté prajem aj Vám!! Nech nás teda našimi životmi sprevádza jedine myšlienka byť čistým, činorodým a Bohu milým človekom. Prajem Vám zo srdca všetko dobré. Zasielam Vám pár obrázkov z projektu (vid' foto) Nech Vám žehná náš Pán.

Prepis část listu **Dárius nemocnica TN:** „Hneď na začiatku ti chcem povedať, že mám radostnú novinu. Keď si pamätáš, písal som ti o mame, že má problém so závislosťou a ty si mi povedal, že mám skúsiť dodržať pôst stredou a sobotu o vode a chlebe a modliť sa ruženec. No keď som ti to písal, mama sa dostala kvôli tomu až do nemocnice. Ja som to teda skúsil a moc som sa za ňu modlil. No a musím ti povedať, mamina je doma zdravá už a hlavne si uvedomuje,

že to nebola dobrá cesta a má kritický postoj k tomu. Bola už aj so strýkom na návšteve a je úplne iná. Som veľmi rád, že mi Otecko v tomto pomohol a veľmi ďakujem aj tebe, že si mi podal návod, ako na to. Ďakujem. Tak toto musíš vedieť: Keď som raz robil v práci, tak Štefanovi prišiel dopis. On vedel, že s tebou komunikujem, a tak som mu hovoril, že som ti písal a že som ho spomínal, že by si mu mohol napísať. No a dostal ten dopis od teba. Ten Štefan bol taký z toho hotový, že ho to tak dojalo, že plakal ako malé dieťa. Tolko radosti a šťastia na tom oddiely a na tom človeku hlavne som ešte nevidel. On za posledných 10 rokov dopis ešte nedostal/okrem VZP a Súdu a Prokur. /To čo urobil s ním ten dopis, bolo niečo úžasné.“ No a ďalší listom napísaným práve od **Štefana z nemocnice TN (vid' foto 2x)**: „Dobrý deň Vážený pán Libant, 22.11.2021. V prvom rade by som Vám chcel poďakovať za list,

ktorý ma nesmierne moc potešil. Ako už viete volám sa Štefan Lalik. Videl som a počúval som Vás na koncerte a moc sa mi ľúbili Vaše svedectvá. Rád by som si ich vypočul ešte keď sem prídete. Váš list ma moc potešil až mi vybehli slzy z očí. Trošku som si aj poplakal, nakoľko sedím už 15 rokov a nemám už žiadnu rodinu, tak asi 10 rokov mi neprišiel už list. Mám ešte 10 rokov pred sebou. Rád maľujem, tak som sa pokúsil Vám nakresliť niečo pekného. Som rád, že ste mi napísali a budem čakať na odpoveď.“ Ježiš v evanieliách nás posielal, práve k tebe, nie len k Štefanovi, ale aj Dušanovi aj Rudolfovi, Danielovi a k tebe. Lebo ťa chce mať pri sebe. A ako som toto písal, videl som ako v rozprávkach hrad a vo väzení v podzemí teba. Kričanie nepomáha a nikto ťa nepočuje, ale Boh Ocko áno a ten nám hovorí - šepká, choď pozrieť toho, na ktorom mi záleží.

Kingdom Revelator č. 1, strana 15: On premení tvoj život

„Až k úpätiám vrchov som zostúpil a závary zeme boli navždy za mnou, lež vyzdvihol si z hĺbky môj život, Pane, Bože môj.“ Jon 2, 7

Boh nás volá vydať celý náš život Kristovi, ktorý na nás potom vyleje svoju milosť, ale najskôr potrebujeme mať túžbu vziať kríž a nasledovať Ho. Toto môže byť výzvou, ale my môžeme všetko v Kristovi vďaka jeho aktu milosrdenstva. V biblii čítame príbeh o Šaulovi, ktorý začal nenávidieť a prenasledovať kresťanov, ale Boh mal väčší plán. On ukázal svoje milosrdenstvo tým, že zmenil hriechneho Šaula na Kristom-naplneného Pavla. Keď vydáme naše životy Bohu, On sa už viac nebude pozeráť na našu minulosť, ale už vopred pozhŕňa náš život. Ponor sa do Jeho nekonečného milosrdenstva a On premení tvoj život. Dôveruj Pánovi! Tvoj hriech nie je väčší ako Božia milosť!

Rád by som ti predstavil jednu knihu „**21 rokov v Pekle - Dušan Borženský, ktorá vznikla v rozhovore s našou členkou rodiny DISMAS Soňou Vančákovou**“, ktorá bola najbližšie v poslednom čase strávenom vo väzení. Tu prepisujeme

pár riadkov, ktoré sú súčasťou tejto knihy (**vid' foto**): „Je pravda, že väzenie niektorým vyhovuje? Áno a takých je tu viac ako dost. Majú problém s hygienou a je kalamita mať ich na cele.“

Správajú sa k tebe väzni s väčším rešpektom ako k iným väzňom? Asi áno, lebo legenda ma predbieha.

Isto je viac vecí, ktoré ti nevyhovujú. Na čo konkrétne máš najväčšiu zlosť? Zlosť už nemám na nič, je to prehra a búra harmóniu ducha, tela a mysle. Žiadna zlosť v base nikomu nepomohla nič zmeniť. Prijímam teda všetko, čo tu je a čo sa deje, a formujem iba seba. Bezmocnosť a pomstyctivosť vedenia väzňa núti mlčať a výkonom testu kráčať podľa ich kritérií, ktoré sú zaužívané a nastavené odborníkmi, hoci je všetko zle.

Čo si myslíš o svojich nepriateľoch? Modlím sa za nich. Každý deň začínam Otčenášom. A pred spaním deň takto uzatváram.

Aký máš názor na pomstu? Vnímam ju ako prejav slabosti.

Aké sú tvoje silné stránky? Pokora, disciplína, trpezlivosť, flexibilita, viera v Boha, pochopenie právd, zmena myslenia a následne schopnosť meniť postoje v nových situáciách.

Aký máš vzťah k Bohu? Vždy som Ho vnímal. Vnímam som aj Jeho znamenia, len nie vždy som sa správne rozhodol. Na druhej strane neviem, či by som bol tu, ak by som nekonal tak, ako som konal. Boha milujem, je to môj Otec. Nepopieram Jeho pravdivú filozofiu.

21 ROKOV V PEKLE DUŠAN BORŽENSKÝ

V rozhovore so Soňou Vančákovou

Modlíš sa? Každý deň si nájdem čas. Modlitbu Otčenáš si opakujem niekoľkokrát denne, keď cítim vnútorné napätie.

Využíval si možnosť chodiť na omše počas 21 rokov väzenia?

Až po dvadsiatich rokoch, keď som ochorel na rakovinu, som začal chodiť pravidelne na omše. Bolo to vo väzenskej nemocnici v Trenčíne. Predtým som bol párkrát na omši v Ilave, aj v Šaci. Vadilo mi však osadenstvo farizejov a nemal som vnútorné uspokojenie, tak som prestal. V Trenčíne som si povedal, že na omše budem chodiť kvôli Bohu a sebe. Dodržiavam to. Keď chytím rádio Lumen, počúvam omše aj tam.

Keď si bol na slobode, nezvykol si zísť do kostola?

Raz som vošiel do Dómu sv. Alžbety v centre Košíc. Veľmi ma to tam zasiahlo a tajne som tam chodieval pomodliť sa. Nemohol som o tom nikomu povedať, lebo by ma podsvetie dalo zabiť. Preto som chodil nepravidelne, tajne a sám.

Čo ti dáva modlitba? Vyrovnanosť, upokojenie, slobodu a vieru.

Veríš v Božie milosrdenstvo? Verím a verím aj v to, že Boh odpúšťa aj tie najťažšie hriechy, ak ich ľudia ľutujú a snažia sa napraviť svoj život. No myslím, že človek si má najprv prejsť peklom života. Oľutoval som každú svoju hlúposť a môj duch vylial potoky slz, no i tak som dostával úder za úderom – preto beriem život ako dar poučenia.

Využil si v base rozhovor s kňazom?

Áno, v Trenčíne vo väzenskej nemocnici je otec Ján. Oblúbil som si ho, aj on mňa. Chodí za mnou, ak sa dá, a vedieme spoločne rozhovory na rôzne témy. Napríklad o Božej milosti, filozofii, histórii kresťanstva. Spoločne sa modliame. Je to úžasný žiariaci človek, Božia osobnosť. Veľa ma naučil a vysvetlil mi to, čomu som nerozumel.

Ako vnímaš Boha?

Boha máme v sebe. Prihovárame sa k Duchu Svätému, hľadáme odpustenie. Odpovede musíme nájsť veľakrát sami. Samozrejme, že sa cez Ducha Svätého napájame na nevyčerateľný zdroj duchovnej Božej múdrosti, avšak voľba, čo si z tej múdrosti zoberieme a ako budeme konať, je len na nás. Boh nás nesúdi. Možno sa chytá za hlavu, ale nesúdi človeka, lebo vie, ako funguje princíp života. Sleduje ho, posiela znamenia, ale my sami potrebujeme rozmyšľať, meniť seba a svoj život. Boh nás bude súdiť až po živote na zemi, vo svete duchovna. Tak to vnímam ja.

Zabrala ti chemoterapia? Počas roka som zbral tri druhy chemoterapií vo viacerých cykloch. Ani jedna z nich mi nezabrala. Stav sa mi stále zhoršuje, metastázy mám po celom tele. Po 10 mesiacoch ich mám na pečeni, pľúcach aj v kostiach. Choroba nabera progres.

V novembri 2020 i bol operovaný. Zmenil sa operáciou tvoj život?

Áno, a v zásadnej miere. Vývod na bruchu predstavuje zásah do dôstojnosti a sebaúcty človeka. Ak ste v preplnenej väznici, na preplnenej cele, nemáte absolútne žiadne súkromie, čo má dopad aj na vaše sebavedomie. Obmedzujete v podstate každého, pretože počas výmeny stómie/vrecka/...“

Foto: kresba z listu od Milana - podpis Polák

Dňa 2.12.2021 sme uskutočnili evanjelizáciu spojenú s odovzdaním malieb pre detičky v detskom domove v Považskej Bystrici. **Príspevok riaditeľky detského domova Helenky:** „Ďakujeme veľmi pekne za stretnutie a svedectvo. V miestnosti nikto ani nedýchal a bolo by počuť i muchu letieť.... deti, mladí dospelí a niekoľko zamestnancov CDR sv. Filipa Neriho sme s úžasom počúvali svedectvo obrátenia a Božej lásky, ktorú koná v dušiach. Nie je mu cudzí väzeň, vrah či zlodej.... Boh dá každému šancu.... Toto šokujúce prostredie vyrušuje... každý bol konfrontovaný.... a slovo svedectva v nás doznieva....“

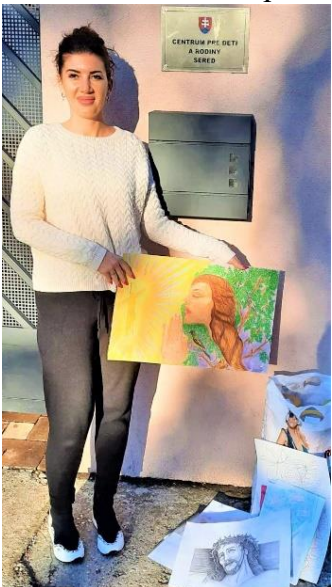

Foto: práve z detského domova v Považskej Bystrici, kde modlitby chvál viedol môj najstarší syn Michal, po ktorých nasledovali svedectvá, tak ako bežne vo väznici a na koniec programu sme sa spýtali, že či sa môžeme v krátkosti pomodliť a dať krížik na čelo za detičky ako aj za personál a odovzdať im kresby, ktoré sú skoro všetky publikované v posledných NL. V mikulášskej igelitke bola nielen krásna kresba, ale aj mikulášske darčeky pre vyčarovanie úsmevu. Nedá mi ešte napísať jednu vec, pri ktorej som mal v očiach slzy. Bol tam aj jeden chlapec, o ktorom sme sa potom dozvedeli, že keď mal dva a pol roka, tak ho priniesli do detského domova na dožitie - to znamená, že tam mal v krátkom čase zomrieť. A chvála Pánovi, dnes som ho mohol požehnať a má už 10 rokov.

Foto: ručne vyrábaná obálka od Marty z NR - Chrenová.

Príspevok časť listu od Martina - Košice-Šaca(vid' foto): „Úvodom listu ťa pozdravujem. Chcem ti z celého srdca poďakovať za darček, ktorý ste poslali môjmu synčekovi Damiánkovi. Je to od vás obrovské a milostivé gesto. Úprimne, nečakal som to, budem k tebe úprimný, nedôverujem ľuďom, lebo som sa sklamal a zradili ma práve tí, od ktorých by som to nečakal.“ Som rád, že Martin povedal pravdu, lebo nás povzbudila. Byť verný a robiť to, čo hovoríme, je potvrdenie dôvery.

Príspevok Mareka Zachara: „Chcem sa s Vami podeliť, bratia a sestry, že z milosti Pánovej sme mohli i v tomto ťažkom a smutnom čase potešiť aj tých, ktorí síce inak vnímajú realitu ako dospelí, ale jej následky tiež znášajú. Deti. A nechcem hovoriť o deťoch, ktorých rodičia môžu svojou autoritou a láskou premieňať, zahrať – nedať najavo, čo sa vonku deje, ale o deťoch, ktoré svojich rodičov pri sebe nemajú. A tak som dostal úlohu, zaniest' niekoľko balíčkov, ktoré v Dismase pripravili niektoré „mamičky“ (a niekoľko krásnych maľovaných výkresov, ktoré ste kreslili vy) pre detičky z detského domova v Seredi, kde sú aj deti jedného nášho brata Jožka z Košíc, ktorý zatiaľ nie je na slobode. Po dohode som sociálnej pracovníčke Barborke (vid' foto) „iba“ vonku (pre covid) odovzdal tieto darčeky, ale zabudol ju poprosiť, aby urobila pár fotiek pri ich odovzdávaní (na pamiatku pre teba). Asi o hodinku som si na to spomenul a zavolať jej. Keď mi ju dali k telefónu, s veľkým dojatím povedala: „Hoci tie darčeky neboli honosné a drahé, takú radosť u nich už dávno nevidela. Že deti dostávajú všelijaké darčeky, ale tieto boli akoby na mieru šité. Tak sa spolu s deťmi tešíme, že sme mohli priložiť ruku k tejto najväčšej radosťi, lebo deti radosť žijú úprimne. Požehnaný čas.“ Foto: detský domov Sered' dňa 3.4.2021.

Foto: z tretieho stretnutia balenia darčiekov pre detičky členov spol. DISMAS, pripravených 154 balených darčiekov.

Príspevok Kristínky (viď foto): „V spoločnosti pani manželky a ostatných dievčat sme sa cítili veľmi príjemne. Ja osobne som mala príjemný pocit, ako keby sme sa poznali už dávnejšie. Chceme sa vám veľmi pekne poďakovať za deň strávený vo vašej spoločnosti, bolo to pre nás veľmi náučné a prínosné, čo sa týka aj mnohých vecí spojených s Pánom Bohom. Pani manželka bola veľmi zlatá. Chcem sa vám poďakovať za to, že ste a čo všetko robíte pre odsúdených a ich rodiny. Je to z vašej strany obrovská obeta. Ste výnimočný“. S prípravou, logistikou a aj so zanášaním, nám pomáhala rodinka Bilíková.

Foto: live prenos z modlitieb za Slovensko na kanáli YouTube, ktoré online naživo vysiela

nonstop 13 dní, pričom naše spol. sa pravidelne zapája do týchto modlitieb a aj takto na diaľku sa spájame nielen s vami, ale aj s ostatnými členmi nášho spoločenstva, ktorí dostanú SMS do telefónu a informáciu, od kedy do kedy sa môžu s nami modliť. Modlitbu zväčša vedie moja

manželka Mirka a Lucka Švecová. Som tomu veľmi rád.

Príspevok časť listu od Milana z BB Kráľová (viď foto): „Mám jedného chlapca na izbe“, ktorému som dal vašu adresu, volá sa Ladislav. Stále mu hovorím, čo je lepšie, snažím sa mu pomôcť, aby uveril v nášho Otca, že len On je cesta, pravda a život, že len On je alfou a omegou. „Má otázky“, snažím sa mu

STARČEKOVI TAM SOM JA VIDEL POKORU DOBRO LÁSKU K BLÍŽNEMU
TEN STARČEK ANI NEVIE PORIADNE CHODIŤ NEVLÁDZE MÁ 63 ROKOV

odpovedať, ako najlepšie viem. ... No a tento Laco je pre mňa veľká radosť. Keď som ho videl, ako kľací a strihá nechty starčekovi, tam som ja videl pokoru, dobro, lásku k blížnemu. Ten starček ani nevie poriadne chodiť, nevládze, má 63 rokov a je chorý. Preto viem, Michal, že keby to vidím predtým, ako som spoznal Pravdu, tak sa mu tiež vysmejem a nazval by som ho hlúpym a že je vo väzenskom žargóne koňom, lebo väzni si zakladajú na svojom statuse, veď sám vieš, keďže si bol pedagógom. A ja som sa spýtal: „Laco, čo ťa k tomu vedie?“ A on mi odpovedal: „Neviem... úcta, dobro.“ A ja mu vravím: „Tvoje srdce, lebo počúvaš svoje srdce a Slovo Božie.“

Foto: štúdio Trenčín dňa 3.12.2021 - live stream Relácie s LCH a Braňom Kožuchom na tému „služba“.

Príspevok kňaza Mgr. Branislava Kožucha, predsedu V.I.A.C. - Inštitútu pre podporu a rozvoj mládeže: „Ak sa niekto nazýva kresťanom, a nežije pre službu, jeho život nemá cenu. Svojím životom zapiera Ježiša Krista,“ apelovala

hlava cirkvi na mladých počas Svetového stretnutia mládeže v Krakove v roku 2016. K službe, ktorá začína na tom mieste, kde nás Pán vo svojej prozreteľnosti postavil, sme pozývali aj v piatok večer 3. decembra počas livestreamu Lámačských chvál. Búrať falošné predstavy o tom, ako vyzerá kresťanská služba, o tom, čo to v realite znamená slúžiť, vyvracať časté výhovorky o nedostatočnosti, nemožnosti či neschopnosti, a tak povzbudiť k službe každého - to bolo naším cieľom počas spoločnej diskusie. Cez príklad toho, ako sa zrodila služba vo väzniciach, ako rokmi rástla a aké ovocie prináša, sme poukázali na to, že to

najdôležitejšie pre každú službu je ochotné a vnímavé srdce - ochotné povedať Pánovi "áno" a dôverovať mu v tom uprostred každého dňa a vnímavé na potreby druhých. Na začiatku nepatrne malé skutky nezištnej lásky Pán premení v zázraky zjavujúce jeho slávu, jeho moc a jeho lásku. "

Misia I: pokúsiť sa prinášať lásku a objasť aj tých, ktorých možno nemusíme, alebo nás urazili. Stlačiť ruku a povedať slovo zmierenia, aby sme na Vianoce budovali a nerúcali. Tak toto vám aj ja žehnám. **Foto:** v nedeľu dňa 5.12.2021 v kostole sv. Michala Archanjela vo farnosti Hlohovec sa uskutočnila sv. omša, za účasti spol. DISMAS Michalom, Marošom Sýkorom a Dekanom Jožkom Schwarzom, ktorý pravidelne slúži za vás sv. omšu.

Súčasťou NL č.64 je: obrázok B5 Sv. Riti, pohľadnica od Anjelika, ktorý sa za teba modlil 40 dní a nakreslil ti obrázok, len pre teba, a tiež 2 pohľadnice, aby si ich pomohol niekomu poslať. Všetky ostatné darčeky sme poslali už v minulom čísle NL č.63, ako známka na obálku, kalendár Dismas 2022 a tiež sv. obrázky. V budúcom NL č.65 bude tiež darček, ktorý sa nám nezместil do tejto obálky.

Úmysly: modlíme sa už celý týždeň v spoločnej modlitbe o 20.00 hod., pričom máme **40 hodinové** modlitby už v piatok ráno od 08.00 hod a končíme o polnoci teda 23.59 hod. v sobotu. Pripájajme sme sa spolu.

Ak želám, žehnám, prajem niekomu dobre, to už je Božie kráľovstvo v nás, lebo vieme, že opakom toho je závisť

40 hod. P+S	Predkladaný úmysel za spol. Dismas, za teba aj tvoju rodinu a všetky miesta, kam práve ideme
17.-18.12.2021	za spoluprácu a evanjelizáciu v ďalších krajinách, kam nás Boh - Ocko chce poslať
24.-25.12.2021	za odprosenie urážok nás samých, našich rodín, nášho národa
31.12.21-1.1.22	za našich kňazov, biskupa Rábeka, nové duchovné povolania a za synodu 2021 – 2023

13.12.2021 Boh Ťa žehnaj, drahý brat v Kristovi - BTŽ + Michal Newsletter č.64

